

Посещение в ДДЛРГ село Разлив, община Правец

Когато разбрах, че ще ходим до дома за деца, лишени от родителски грижи в село Разлив, община Правец, много се развълнувах. Бях много щастлива, че ще видя и ще се запозная с тези деца. Първоначално си мислех, че там децата са малки, но се оказа, че са на различна възраст от 7 до 18 години. Нямах търпение да отидем.

След няколко дена дойде моментът на тръгване. Когато натоварихме всички неща/дрехи, хранителни продукти и перилни препарати/ в буса, се отправихме към Правец. При пристигането ни в дома забелязах, че точно до него има училище, в което децата учеха. Не предполагах, че те ходят на училище, но ето че ходят. Отвън домът не изглеждаше много добре, боята беше олющена, липсваха прозорци. Но от друга страна, отвътре беше хубаво, даже уютно. Имаха няколко стаи, един голям хол с телевизор. Стаите бяха разделени по възраст и пол. В първата стая спяха най-малките момичета, във втората по-големите, а в третата най-големите, така беше и с момчетата. Зад тази сграда беше кухнята и столовата, която макар и стара, беше хубава, с рисунки по стените.

След като едно малко сладурче ни разведе из всички стаи, отидохме да се запознаем и с другите деца. Те бяха много мили. Искаха да играем с тях. Заедно с г-жа Ватрачка, г-н Деспотов, чичо Румен, Краси, Йоана, Калина, Вероника и Ваня играхме на баскетбол, волейбол и футбол. Децата бяха много добри в спортните игри.

Когато се приготвихме за тръгване, някои от децата се натъжиха, но ние им обещахме, че ще отидем пак.

Разстроих се и аз, но знам, че сме направили едно добро дело и сме изживели няколко щастливи часа заедно.

Бих искала да отида отново там и да се срещна с децата.

Анита Георгиева Дамянова 7^а клас